

Szimuláció

- A hozzászóláshoz [regisztráció](#) és [bejelentkezés](#) szükséges

Módszer típusa

Tanítási-tanulási módszerek

Tanítási-tanulási módszer típusa

Munkaforma (tanári irányítással)

Rövid összefoglalás

Az élményszerű tanulás egy lehetséges módja.

A módszer kifejtése

A szimuláció során a diákok valós munkahelyi helyzeteket tapasztalnak meg. A tanár meghatározza a tevékenységek forgatókönyvét és paramétereit, előzetesen megismerteti a feladatot a diákokkal. A szerep eljátszása lehetővé teszi a diákok számára, hogy tapasztalatokat szerezzenek, megtanuljanak egy munkafolyamatot és ezáltal hatékonyabbak legyenek a karrierépítésben is.

Ennek a módszernek a fő célja, hogy a diák a való életből vett helyzetekben történő szereplés közben tegyen szert új ismeretekre és készségekre.

Alkalmazása

A szimulációs módszer alkalmazásával a következő tanulási célok érhetők el:

- együttműködésre, csapatmunkára való képesség,
- kommunikációs és döntéshozatali készségek fejlesztése,
- a személyes és társadalmi felelősségvállalás, az állampolgári szerep fokozása helyi és globális szinten,
- fokozott tapasztalatszerzés az adott tanulmányi területen és a majdani munkakörben.

Az elvárható konkrét tanulási eredmények a következők:

- a "valódi munkához" a lehető legközelebb álló tapasztalat nyújtása,

- ismeretek és készségek megszerzése gyakorlati tapasztalaton keresztül,
- a kritikai és értékelő gondolkodás használatának elősegítése,
- a diákok közösség és kultúra iránti megbecsülésének fejlesztése.

A szimulációs módszer fázisai és lépései

A kurzus elején a tanár egy valós munkakörnyezetben szimulálandó helyzetet és feladatokat tartalmazó forgatókönyvet ad.. A tanulók eldöntik, hogy részt kívánnak-e venni, és milyen szerepet vállalnak.

Előkészítési szakasz

Az előkészítési fázisban a tanárnak egy valós munkakörnyezetben szimulálandó helyzetet és feladatokat tartalmazó forgatókönyvet dolgoz ki, az ő feladata a munkaterület megtalálása is. Meg kell terveznie továbbá a diákok szimuláción keresztül történő tanulásának értékelési formáját is - ez gyakran összetettebb, mint más módszerek esetében.

A tanulók feladata az elején az, hogy kutatást végezzenek a szimulálandó helyzet háttéréről. A kurzus során a tanár biztosítja a helyzet és az esetforgatókönyv kereteit, miközben felügyeli a kutatást, kijelöli a tanulmányozandó anyagokat.

A hallgatók eldöntik, hogy részt kívánnak-e venni a szimulációban, és ha igen, milyen szerepet vállalnak. Előre felkészülnek, amennyire csak lehetséges, elpróbálják a szimuláció előre látható részeit, elsajátítják a szükséges ismereteket. A szimuláció során a tanár és a hallgatók megbeszélik az eset alakulását, reflektálva munkájukra és tapasztalataikra.

A szimuláció sikere nagyban függ a diákok elkötelezettségétől.

Esettanulmány

A Iodzi Bölcsész- és Gazdaságtudományi Egyetemen (AHE) a szimulációs módszert a jogi karon alkalmazták a jogi eljárásokról szóló kurzuson. Egy bírósági tárgyalást szimuláltak a bíróságon, a jogi kar hallgatói voltak az ügyész, a védő, a vádlott és a tanúk szerepében. (A bíró egy igazi bíró volt). Ez a helyzet kiváló lehetőség volt a hallgatók munkájának értékelésére is, hiszen érveikkel meg kellett győzniük a bírót. Az esetet dokumentálták (filmre vették).

Az első találkozón az oktató javaslatot tett a valós munkakörnyezetben szimulálandó helyzetre és feladatokra. A hallgatók eldöntötték, hogy részt kívánnak-e venni, és milyen szerepet vállalnak. Ebben az esetben a tanár, aki ügyvéd volt, meghívta a hallgatókat, hogy lássák, hogyan működik a valóságban a bíróság. Megszervezte az oktatási helyzetet, engedélyt kért arra, hogy az órát a bíróságon tarthassa. (A szimuláció témája a tanár szakmai hátterétől és kapcsolataitól függ).

Közösen kidolgoztak egy forgatókönyvet. Ezzel egyidejűleg a diákok ismereteket szereztek a tárgyalóteremben zajló peres eljárás szabályairól, a vitatott ügy tényeiről, kérdéseiről.

A diákok felvázolták a lehetséges szerepeket, és eldöntötték, hogy ki melyik részért vállal felelősséget. A szerepeket az egyetemi órákon próbálták ki. Magát a szimulációt sikerült a bíróságon megvalósítaniuk.

Az esemény után az egyetemen kiértékeltek a történeteket, reflektálva arra, hogy mit tanultak.

A szerepjátékok révén a hallgatók jobban megértették, hogyan működnek egyes elméleti fogalmak. Az ilyen módon történő tanulás sokkal szórakoztatóbb, mintha csak egy előadást hallgatnának.